

agga parrast olli teine luggu, ja leidis ig-
gapääw temmast süüd, et piddi temma peäle
nurrisema, agga wimaš ei aitnud, muud
kui piddi poisile ütlemä, et ta ei woi sedda
suggust Jummalafartmatta loma mitte om-
maš maiaš piddada. Waatke, ütles temma
korra poisi wõdra-iša wasto, kül pallun
ja rāgin temmale iggapääw Kristusfest, ja
taewast ja pōrgust, et kiwwi peakš rusukš
minnema; agga ep olle poisil kōrwo kuulda
ei Kristusfest, egga holi temma taewast
egga pōrgust. Ekš se polle hirmus luggu?
— Hirmus kül, Jummal parrago, kostis
Kristo, — se olli wõdra-iša nimmi. —
Agga kaš ollete poisi parrast monnikord
ka Kristusfega rāfinud?

Ei olle ma sedda kül mitte teinud, armas
Kristo, ütles Tehwen. Jāgo pois siis kül
weel monneš aiaš mo jure, ja tahhan fest
sadik saggedašte ja süddamest temmast Kris-
tusfega rākida, kellele kirjaš nimmi pan-

nakse: Immelik, nouandja, wāggew Jum-
mal, rahho wūrst: " Jes. 9, 5. Kūllab
Temma saab aitma. Ja ei rāgind Tehwen
fest pāwast sadik mitte agga Kristusfest,
waid paljo ennam weel Kristusfega ommaš
kambrikeses, ja Kristus teggi poisi teiseš,
andis temmale sannakulelikko, wagga sūd-
dame ja ue ja kindla Waimo.

Ekš sinna, armas luggeja, olled wah-
hest sešsammaš hādada kimpus, kui Tehwen.
Tulgo Kristo suur kūsšiminne — tdešte
se on suur — siis kül so mele, ja ārra
heida omma lotust ārra, kurni sa teinud,
miš Tehwen teggi. Kūllab siis saad toime
sama, ja ni tdešte, kui Piiblist loed:
„Jggauš, keš pallub, se saab, ja keš
otsib, se leiab, ja keš kopputab, sellele
tehhaše lahti.“ Matt. 9, 8. Luk. 11, 10.